

A surreal landscape of dark, billowing clouds with golden light filtering through from above. A small silhouette of a person stands on a tall wooden ladder, reaching towards the top of the frame. The title 'HIJ DROOMT MIJ' is centered in white serif font.

HIJ DROOMT MIJ

Ilke Corijn

copyright © januari 2026
Uitgeverij Hajefa, Zoetermeer
www.hajefa.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Omslagafbeelding: Vikasss
Redactie: René Argonijt

ISBN: 978-94-6331-067-3
NUR: 728

HIJ
DROOMT
MIJ

Ilke Corijn

Inhoud

INLEIDING: Ik ontmoet hem in Hem.....	7
Deel I: Ik ontwaak uit mijn oude droom.....	11
1. Wat is echt?	13
2. De niet-fysieke waarheid.....	17
3. Het bewustzijn informeert	21
4. De historiek van kwantumfysica.....	27
5. Ware zelfliefde	33
6. De onbewogen beweging	37
7. Bewust van de tikkende tijd.....	41
8. De historiek van Hermes Trismegistus	47
9. De zeven geheimen van de Leer	51
Deel II: Ik droom mijn nieuwe droom.....	61
1. Bewust van het licht	63
2. Mediteren in het nu.....	69
3. Bewust van <i>heartfulness</i>	73
4. Het lichaam informeert.....	81
5. Ruimtetijd is nu	87
6. Ik geloof	91
7. <i>Suffering</i> wordt <i>surrender</i>	99
8. Het transformatietafereel	103
9. De geest informeert.....	107
10. De wet van synchroniciteit.....	115

Deel III: Ik leef mijn nieuwe droom.....	121
--	-----

1. De droom van ware liefde.....	123
2. Helemaal dood bestaat niet	131
3. Praten met geesten of de Heilige Geest.....	135
4. Het zielenrijk bij God	139
5. De reis naar de hemel en naar de aarde	145
6. De zielsontwikkeling	149
7. Opnieuw geboren worden	157
8. God spreekt in raadsels	165

UITLEIDING: De droom van God	173
------------------------------------	-----

Over de auteur	177
----------------------	-----

Bibliografie	178
--------------------	-----

INLEIDING

Ik ontmoet hem in Hem

Licht komt binnen. Een donkere gedaante verschijnt in dat witte licht, of eerder, in de afwezigheid van *licht* verschijnt een schaduwgedaante, iets geliger aan de binnenranden. De gedaante beweegt. Iets of iemand komt naar me toe. Wordt het een menselijke vorm? Iemand die ik ken? Ja, dat is het nu. *Het nu*. Daar wil ik over vertellen. Nu is het dit bewegend beeld. Een beeld kan allerlei zijn, ik zal vertellen over *mogelijke toekomstbeelden*.

En nu kijk ik naar een tweede beeld, een man. Mijn grootvader. Ik herken zijn gezicht toen hij in zijn tachtiger jaren leefde, zoals ik hem het best gekend heb, omdat ik hem zo althans het meest beleefd heb. Mijn grootvader praat tegen me, maar niet met zijn lippen. *De ziel* zwijgt evenveel dan dat de ziel praat. Nog een thema dat ik zal bespreken. Ik weet wat hij wil zeggen, mijn grootvader. Nu al is het duidelijk dat dit niet onze enige ontmoeting zal zijn. Ik ken de toekomst nu al, of toch glimpen ervan. Mogelijkheden. Kansverdelingen. Zo zegt het *Universum* met hoofdletter. Ik ontmoet hem in Hem, mijn grootvader in God.

Het is *God, de Bron, Ziel, Hoger Zelf, Zuiver Bewustzijn, The One en The All*. Je hebt het nu wel door: dit is nog een thema. Nu is het mijn grootvader als boodschapper, zo je wil. Hij is niet mijn *spirituele gids* of een engel. Mijn grootvader noem ik iemand uit mijn zielenfamilie uit het spirituele rijk, de *spirit*

world. Natuurlijk is hij niet echt *dood*. Zijn fysieke lichaam is weg van de aarde als er niets meer van overblijft. Ik denk dat er nog restanten onder de grond zitten, want hij is niet meer dan tien jaar overleden. We hebben hem christelijk begraven.

Opa had niets met de christelijke *religie* of met God zoals Hij daarbinnen wordt voorgesteld. Ook niet met een andere religie of geloofssysteem. Ik zou hem nu *spiritueel* noemen, maar hij was zelfs met dat concept of dat begrijpen niet bezig. Mijn grootvader las geen boeken, was niet hoog opgeleid, hij ging tot zijn veertiende naar school, maar ik kan je verzekeren: hij was aan het begrijpen.

Hij begreep veel dingen waar de meesten onder ons *meerdere levens* voor nodig hebben. Misschien had hij ook vele levens gekend zoals ik. Een stokoude ziel, maar dat wil nog niet zeggen dat hij een grote volwassenheid had. Hij was wijs, niet de gewone *wijsheid* zoals de meeste grootouders menen te bezitten. Maar dan: wat is gewoon? Als ik nu zeg dat ieder mens *paranormaal* is en mijn grootvader verder op de zielenweg was geraakt dan sommigen, wat gebeurt er dan? Meer dan de wetenschap en de *kwantumfysica* mensen voorlopig kunnen bieden? Hoogstwaarschijnlijk wel. God is altijd groter. Ik weet het ongeveer, wat de betekenissen kunnen zijn. Steeds wilde ik meer en meer weten, dus zocht ik naar *informatie* in boeken, in lezingen, in het dagelijks leven en vooral in mijn eigen spiritueel vermogen op mijn persoonlijk pad van de ziel.

Het fysieke *lichaam* en de *geest* van opa zijn nu weg, zijn brein en botten stopten ermee toe hij bijna zevenentachtig jaar leefde op onze planeet. Zijn ziel en de Ziel communiceren met mij en met elk die er toegang toe heeft. Elk die zijn innerlijke poort open heeft. Ik ben zo'n iemand: iemand die haar innerlijk leiding, haar *intuïtie* volgt. God, mensen, ik heb veel te vertellen. Ik vertel alles altijd aan mijn grootvader, ook al weet hij alles al voor mij. De *tijd* is niet lineair in de *spirit world*. Toch heb ik ook op aarde *het nu, het verleden en de toekomst* samen als ik wil.

Het is eenvoudig. Meestal toch. Mensen maken het gewoon complex door het brein, al dat denken. Ik noem het dikwijls cirkelredeneren, het zal nog duidelijk worden waarom. Niet-tegenstaande is het leven vaak *de pijn overleven*. *Hopen op en geloven* in een ander verhaal, iets dat beter past bij 'gelukkig zijn'. Het geheim is: mijn zelf onderzoeken en *mezelf veranderen* om oprecht te zijn en te doen. Eigenlijk is dat het geheim dat God aan mij ontsluit heeft uit *liefde*. Het grootste thema van allemaal. Ik moet onderbreken, opa lacht naar mij.

Ik voel dat het tijd is voor een gesprek. Ontrafelen van boodschappen, het is mijn tweede natuur geworden. In *mediteren* en in het doen van elke dag, als een onverwacht, plots en helder inzicht. Van een uitdovende kaars naar gedonder in mijn hoofd en op andere plekken tot een heus torenmoment. Ik ken voorlopig twee torenmomenten in mijn eigen leven. Opa was erbij, net als God. Er waren nog mensen en andere entiteiten op de hoogte. Nu heb ik inzicht verkregen in waar het allemaal over gaat en ik zal mijn best doen om dit uit te leggen...

Ik steek een kaars aan terwijl ik op de mat zit die op de grond ligt in mijn slaapkamer. Ik probeer altijd om met opa te spreken voor ik slapen ga.

'Dag opa.'

'Dag Bieke. Aan jou de keuze.'

'Hoezo?'

'Je weet best wat ik bedoel.'

'Ik weet het bijna denk ik. Wat als ik fout ben? Hoewel ik dat nog niet echt geweest ben. Mijn intuïtie is me altijd in alles voor geweest.'

'Vertrouw dat. Vertrouw jezelf. Het zit in jou, blijf *verbinden* en blijf *leren*. Of niet, al is dat moeilijk. Er is tijd om af te wijken. Als je fout was volgens jou, kies dan opnieuw.'

'Ik weet het, opa. Ik weet het. En ik weet ook dat *goed en kwaad* in zekere zin hetzelfde kunnen betekenen. Ik heb nieuws: ik ben een boek aan het schrijven. De titel is *Hij droomt mij*. Wat vind je daarvan?'

‘Helemaal goed, misschien bijzonder en hopelijk fijn voor jou en voor wie het in zijn handen krijgt.’

‘Zeg je niets inhoudelijk over de titel, over wat jij denkt dat het betekent, opa?’

‘Nog niet, ik wil eerst horen hoe jij de dingen begrijpt, Bieke. Laat je gaan, kind. Ik luister.’

1

Wat is echt?

‘Het is tegelijkertijd onwaar en waar om te besluiten dat ik in een ik-ander-relatie kan verkeren. Het is onwaar want iedereen is één in De Bron. In essentie kan er geen afscheiding tussen individuen bestaan, we komen allen voort uit De Bron.’*

‘Wat is De Bron, Bieke?’

Zo noemt mijn grootvader me.

‘Je hebt toch wel al gehoord van De Bron. Het is God. Het is waar jij nu zo dichtbij bent. Iedereen en alles komt voort uit God, zonder dat de dingen God zelf zijn natuurlijk. In eenheid zijn we verbonden. God, De Bron, Ziel, Soul-Energy zijn woorden voor hetzelfde. Misschien kom ik onderweg samen met jou nog nieuwe woorden tegen, opa.’

‘Goed. Wat is dan waar aan het besluit dat er tegelijkertijd toch afscheiding is?’

‘De geest, mind-energy. En het lichaam. Dat geeft me de illusie van afgescheiden zijn. Geest en lichaam komen ook voort uit God, zij tonen tegelijkertijd het meest dat ik verschil van de ander. Net als de dingen die niet mijn geest en mijn lichaam én mijn ziel zijn. Dus zo kan ik wel in een ik-jij-relatie verkeren. Ik tegenover een ander mens, ik tegenover een dier, ik tegenover een stoel, en ga zo maar door. Toch is alles gemanifesteerd uit het denken van God.’

* Eckhart Tolle, *The Power of Now: A Guide to Spiritual Enlightenment* (London: Yellow Kite, 2020)

‘Wat is de betekenis van de geest van iemand?’

‘Wel, op gebied van identiteit in de geest en in het lichaam is er verschil tussen ik en de ander. Ik heb, of ik ben, ook een individuele ziel. De individuele ziel verschilt van de collectieve Ziel, een ander woord voor De Bron. Mijn geest en lichaam zorgen ervoor dat “ik” besta als persoon. Mijn identiteit of mijn persoonlijkheid die verschillend is van anderen. Mijn individuele ziel zorgt ervoor dat mijn “zelf” bestaat. Mijn ware zelf of authentieke ik, wie ik werkelijk ben. Hier zit dikwijls het probleem. Mensen verkeren niet enkel in een ik-jij-relatie, maar dikwijls ook in een ik-zelf-relatie. En zij ervaren dit als een verschil, terwijl zij willen dat dat hetzelfde is. Ze willen hun eigen waarheid leven en echt zijn.’

‘Ben jij nu echt?’

‘Meer dan vroeger. Ik herken de zoektocht naar mezelf. Het wordt zo vaak gezegd: ken jezelf. Wees trouw aan jezelf. Mooie woorden, mooi doel, prachtig proces. Het is zingevend aan het leven.’

‘Wie was je vroeger dan?’

‘Vroeger dacht ik dat ik mijn rol was en mijn positie in het leven in relatie tot anderen. Ik en mijn zelf was het werk dat ik deed, de zus die ik was, de vriendin die ik was, de leerling op school, enzovoort. Dat is de geest die spreekt. Deze zaken kunnen horen tot mijn identiteit en mijn ego. Nu nog, het is niet verkeerd. Maar het is niet wie ik werkelijk ben, het is niet de ziel die tot me spreekt. Ik wist dat er iets niet klopte. Ik voelde me voornamelijk op school en in mijn werk niet goed. Het strookte niet met mijn ziel en ik was me hier altijd van bewust, dus ik zocht naar gepaster werk, een gepastere omgeving. Maar ik maakte steeds dezelfde fout: mijn geest lost dat niet op. Ik liep de hele tijd te denken. En dat is het gevaar: eindeloos denken.’

‘Wat heb je toen gedaan?’

‘Ik begon te luisteren naar mijn intuïtie, mijn Hoger Zelf, mijn ziel in Ziel. Ik begon te zien.’

‘Leg dat eens uit.’

Ik ben intussen van mijn slaapkamer naar de woonkamer verhuisd. Ik ben eigenlijk helemaal wakker. Het is beter dat ik niet meer dichtbij mijn bed blijf praten met opa. Ik vrees dat ik anders straks niet meer in slaap zal vallen. Nu denk ik er aan dat ik de slaapkamer van mijn grootouders maar weinig heb gezien. Ik ben er wel eens in geweest, er is een beeld dat blijft hangen. Ik herinner me vooral dat zij sliepen met hun raam open in de kamer. Ik zou dat nooit kunnen. Ik woon in een appartementje op de bovenste verdieping in het gebouw, het dakappartement. Je hoort hier echt alles. De harde regen die valt boven mij vind ik nog een aangenaam geluid. Het doet me leven in veel oudere tijden, toen mensen in natuurgebied woonden. Minder gezellig is het straatlawaai van mensen beneden. Dat brengt me dicht bij de moderniteit en bij het stadsleven. Mijn oma en opa hadden dit niet. Zij leefden op hun eigen boerderij. De lucht die de wind door hun raam liet, was ook heel anders dan bij mij. Ik zie het beeld van de drie hoge bomen die constant zeer hevig aan het waaien waren. Toch bleven ze veel bladeren hebben. Ik was nog te jong om te weten welke boomsoort het was en nu krijg ik ze niet scherp genoeg meer voor mijn geest.

‘Ik zal je proberen uitleggen, opa, wat ik kan zien.’

2

De niet-fysieke waarheid

‘Mijn zelf is echt. Mijn ik is echt. Tenminste, dat dacht ik, want ergens in mijn diepste binnenste voelde mijn ik onecht. Ik leefde niet mijn waarheid. Ik was niet authentiek. Toch toonde ik mijn ik, mijn buitenkant aan de mensen. De binnenkant is niet zichtbaar, zo wordt vaak gezegd. Opa, ik zag mijn binnenkant wel en ik zag dat ook bij anderen. Ik noem het mijn derde oog. Het is de verbinding tussen gewoon kijken, denken en voelen en écht kijken, weten.’

‘Klopt. Hoe zou je aan iemand uitleggen hoe de verbinding met intuïtie tot stand te brengen?’

‘Het is niet makkelijk om zoiets uit te leggen. Ik schrijf het daarom neer. Zo kunnen mensen lezen en herlezen op een overzichtelijke manier. Vertellen kan ook natuurlijk. Ik vind schrift ordelijker. Het onthoudt beter. Ik doe het ook gewoon graag, al gaat het niet vanzelf.’

‘Wat heb je al geschreven hierover?’

‘Kijk: alles vloeit voort uit De Bron en keert ernaar terug. Het gaat voorbij geboorte en dood. Het leven is nu en van hieruit vertrek ik altijd en ben ik altijd. De Bron is een niet-fysieke waarheid waarin alles mogelijk is en tot leven komt in aardse materie. God weet alles, is alles. De geest en het lichaam van de mens zijn net als de sterren en planeten en alles wat we tot materie rekenen, een fysieke waarheid. De meeste mensen zien fysieke materie. Ze hebben geen derde oog.

Intuïtie omschrijven ze doorgaans als “vrouwelijke intuïtie” en “voelen”. Eigenlijk is dat gewoon de geest die tegen hen spreekt. Intuïtie is informatie uit mijn ziel, mijn zelf, geworteld in de collectieve Ziel, in God. Ik kan pas verbinding maken, als ik dit begrijp, opa. Daarom wil ik anderen helpen het ook te begrijpen. Ik heb altijd gezien, al van toen ik klein was. Ik herinner me niet meer hoe ik de verbinding heb gemaakt. Misschien was die er altijd al. Ik voel me geroepen om wat ik weet te delen. Dat is mijn spirituele roeping, opa. Schrijven is mijn vorm om deze te uiten.’

‘Mooi, het is goed dat je dit probeert. Ga verder.’

‘Is het goed als we morgen verder praten? Ik ga slapen.’

Ik kijk in de vertrouwde ogen van opa. Ik weet wat zijn antwoord is. Net als ik de kaars wil uitblazen, merk ik een brief in geel papier op, liggend op de salontafel. Is dit nu iets dat ik over het hoofd heb gezien toen ik mijn post bekeek gisteren? Ik controleer de datum. Drie dagen geleden verstuurd. Het doet me denken aan de drie hoge bomen op de boerderij van mijn grootouders. Gelukkig zal mijn reactie nog op tijd zijn. Als ik al moet antwoorden... Het is een uitnodiging van De Kring. Ik ben sinds enkele maanden lid van een gemeenschap in mij vrije tijd. Een gemeenschap van vrouwen die zich verdiepen in meditatie. Maar het gaat verder dan dat.

Ons hoofd, Zamira, is wat eigenaardig. Ik merkte het meteen aan haar. Misschien verbergt ze wel iets. Ik moet toegeven dat ik wil achterhalen wat er is met haar, en gedeeltelijk dat is de reden waarom ik naar De Kring blijf gaan.

We krijgen onze brieven persoonlijk aangeschreven per post. Als we komen naar de volgende bijeenkomst, antwoorden we niet. Dan wordt onze aanwezigheid gewoon op de dag zelf verwacht. Als we niet komen, gaan we ten laatste de dag zelf langs en leggen we een briefje in de brievenbus van De Kring met enkel onze geschreven naam op. Of we laten op onze eigen manier iets weten aan Zamira via een ander lid die haar dan wel inlicht.

Ik kan goed overweg met Lies, die ik al langer ken. We zijn samen in De Kring gestapt.

We mogen met Zamira geen rechtstreeks contact opnemen. Het zijn haar regels. Ik zeg het: het gaat er af en toe wat vreemd aan toe in De Kring, omdat Zamira zo'n eigenaardig mens is. Ik antwoord niks, want ik kom. Dat is het plan. Ik heb nog tijd tot volgende week om me te bedenken. Die kans is klein.

De kaars is vanzelf uitgegaan. Heb ik zolang zitten bezinnen? Ik ga slapen, morgen ziet alles er weer fris uit.

3

Het bewustzijn informeert

Ik ben weer thuis van het werk. Ik heb momenteel een tijdelijke job in een woonzorgcentrum voor ouderen. Ik hou van oudere mensen omdat ik ze vaak als kalm en gegrond ervaar. Ouderen hebben meer een houding van acceptatie tegenover de dingen in het leven. Ze hebben dit geleerd. Ik hou van hun rust. Al is het natuurlijk niet altijd zo. Dat brengt me weer bij mijn eigen grootouders. Dat brengt me ook op het idee dat ik oma nog eens moet bezoeken. Zij woont sinds drie jaar na opa's dood in een woonzorgcentrum; niet het huis waar ik werk. Alweer 'drie'... Ik brand een kaars in de living en wacht op opa. Eten doe ik straks wel.

'Dus waar waren we gebleven, Bieke? O ja, de niet-fysieke waarheid.'

'Er hoeft geen tegenstrijdigheid te bestaan tussen fysiek en niet-fysiek. Ze zijn tegelijkertijd verschillend en hetzelfde. Dat is de paradox en dat hoeft geen probleem te zijn. Het nodigt me uit om deze te onderzoeken. Kijk: de niet-fysieke waarheid was eerst, is eerst en zal eerst zijn. God is eerst. Bewustzijn is de Bron en zij maakt al het andere mogelijk. Er is constante interactie tussen binnen en buiten. Alle informatie is er, alle bestaansmogelijkheden bestaan al in God. Als er in dat bewustzijn van God iets gebeurd is, dan beweegt er ook meteen in elk van ons iets, want wij zijn uit Hem geschapen. Dan heeft dat directe invloed op al wat Hij gemaakt heeft. Wat dus

binnen gebeurt in jou en mij, zal zich een weg naar buiten manoeuvreren.'

'Bewustzijn is de bodem van alles, ook van kwantumfysica. Alles is veranderlijke energie. Het is echt.'*

'Ik ben, net als jij opa, paranormaal. Gewoon of normaal zijn is niet zo gewoon als we vaak eerst denken. Ik heb toegang tot het mysterieuze bewustzijn op verschillende manieren die we nog zullen benaderen. Het is datzelfde bewustzijn waaruit de wetenschap die zich bezighoudt met kwantumfysica informatie haalt en verder onderzoek naar doet. Kwantumfysica dient ook om het Bewustzijn van God zelf te helpen omschrijven. Zoals gezegd besta ik in het kwantumuniversum van God. Ik ben er uit gemaakt en het kwantumuniversum is gemaakt uit mij. Wij zijn één in de goddelijke matrix.**

De kwantumfysica kent een probleemstelling: "Hoe komt het dat een fysiek object dat menselijk waargenomen is, eigenlijk door de waarneming zelf op aarde tot stand komt?"

Het antwoord is: ik ben een denkend wezen. Ik denk eerst, ik denk het object niet-materieel en dan neem ik dat materieel object waar. Waarnemen en denken vallen samen. Mensen interpreteren waarnemen snel als louter zien, horen, proeven, enzovoort. Als louter zintuiglijk waarnemen. Soms ook gewoon als observeren. Maar waarnemen is niet zo smal in zijn betekenis. Het object is er dus pas als ik er ben. Het kan ook omgekeerd: als ik er niet ben en niets waarneem, dan denk ik dat het intussen blijft bestaan. Dan moet ik het object eerst waargenomen hebben. Als ik dan terug kom, neem ik waar dat het nog bestaat. Als het object al is en ik het nog nooit tegenkwam, blijft het bestaan los van mijn aanwezigheid. De waarheid is niet-fysiek. Wetenschapper John Wheeler noemt de mens daarom liever deelnemer dan waarnemer. Alles manifesteert zich door bewustzijn zelf. Ik ben dat bewustzijn en iets anders-dan-ik ook. Dus alles neemt deel, is deel. Observatie is creatie. Bedenk eens, opa, welke macht ik eigenlijk heb.'

* Tolle, *Power of Now*, p. xvii

** Vergelijk Gregg Braden, *The Divine Matrix: Bridging Time, Space, Miracles and Belief* (Carlsbad, 2008).

8

De historiek van Hermes Trismegistus

‘Opa, ik ken een zeer oude bron over de kosmos van God. Nu bekend als de Kybalion. Ik noem het ook graag: de Leer.’

We praten opnieuw bij kaarslicht op ons vertrouwd plekje. We zullen een heleboel te vertellen hebben over waar we nu aangekomen zijn. Ik heb voor de zekerheid al gegeten. Mijn glas wijn staat nog naast me op de salontafel.

‘Klinkt als een geheim. Vertel me erover, kind.’

‘Mystiek, mysticisme, mysterie. Het is een “eigenschap van” God. De Kybalion heeft ook de eigenschap van mysterie sinds de alleroudste beschavingen. Ik kan aan de naamgeving Griekse, Hebreeuwse en eventueel nog andere betekenisontledingen toeschrijven. De Kybalion is hoe dan ook bedoeld om te verwijzen naar een oude Egyptische bron: de persoon Hermes Trismegistus, een spiritueel leraar zoals Jezus Christus, die na hem zou komen. Waarschijnlijk wist Trismegistus dit. Het is niet uitgesloten. De Kybalion is een verzameling, een geschrift, een leer geworteld in zeven hermetische principes die meestal passen bij wat ik weet door onder andere kwantumfysica en door informatie die nog komt, opa. De zeven principes zijn:

1. Het universum is het denken van God
2. Coherentie: zo boven zo beneden
3. Beweging
4. Polariteit of dualiteit
5. Ritme: go with the flow
6. Oorzaak en gevolg
7. Mannelijk en vrouwelijk evenwicht'

‘Voor je hiermee verder gaat, wat kan je zeggen over wie die oude spirituele meester was?’

‘Trismegistus was iemand die groepen mensen het label van de grootste van allen gaven, ten tijde van *the Great Lodge of Lodges of the Mystics* bestaande uit voornamelijk hogepriesters en hogepriesteressen en de stamoudsten. Trismegistus was een magiër, hij had goddelijkheid in zich. Sommige joods-christelijke onderzoekers geloven dat oervader Abraham Hermes kende als tijdgenoot, een beetje ouder. En dat hij ook zijn spiritueel voorganger was. Trismegistus was toen ook bekend onder andere namen zoals de God van Wijsheid. Steeds meer werd hij vergoddelijkt. Hermetisch duidt in zekere zin op “geheimhouding”. Toen je zei: “klinkt als een geheim”, was dat niet verkeerd, opa.*

Een spiritueel idool kan matchen met mijn energie of mijn essentie en dan voel ik me gezegend en bevestigd. Ik ben (uiterlijk en) innerlijk in een bondgenootschap met hem of haar. Laat ik voor het gemak “hij” zeggen. Een spiritueel leraar blijft leerling, want hij laat zich niet afremmen in zijn leren en hij weet dat hij niet de alwetende God is. Hij verdraagt en vraagt en geeft kritiek. Hij geeft nederig fouten toe en durft zijn pad te wijzigen. Hij doet aan strategische voorbereiding en improvisatie. Hij is zowel zwak als sterk. Hij verwondert zich nog steeds over de mirakels van God.**

* Richard Smoley, *The Kybalion: Hermetic Philosophy: Three Initiates* (New York: Tarcher-Perigee, 2018), p. 8-9

** Kamlesh D. Patel, *Designing Destiny: The Heartfulness Way* (New Delhi: Juggernaut Books, 2022), p. 86-89

Over de auteur

Mijn naam is Ilke Corijn. Ik ben 31 jaar, ongetrouwd en zonder kinderen, wonende te Gent. Ik deed een eerste studie in de orthopedagogie, waarmee ik jaren werkte als opvoeder in voorzieningen en scholen. Kort na mijn tweede studie Theologie en Religiewetenschappen aan de KU Leuven, die ik begonnen ben toen ik 28 was, ken ik voluit mijn roeping en heb ik de gedreven zin en het idee om deze in een vorm te gieten om spiritueel en professioneel bij te dragen aan de mensheid en aan de samenleving.

De vorm van die roeping is schrijven geworden, naast mijn werk als pastor binnen het bisdom Brugge. Ik wil de kennis die ik heb opgedaan door ervaringsleren en studie-onderzoek positief en transformerend samenbrengen, onder andere in dit boek. De inhoud over de gekozen concepten weerspiegelen wat ik zelf ervaren heb en wie ik tot dusver ben.